

**[Finansministeren]**

hr. Svend Auken får lejlighed til at studere i forbindelse med førstebehandlingen i næste uge, er finansieret krone til krone; det fremgår af side 18 i forslaget.

Men tilbage til skønnene. Hr. Svend Auken havde brug for at sige, at EF og OECD er længere væk. Jo, men jeg nævnte også Det Økonomiske Råd, og både hvad angår bruttonationalproduktvæksten, betalingsbalancen og forbrugerpriserne, er vores skøn på niveau med Det Økonomiske Råds. Det er rigtigt, at der er en forskel mellem os og dem for så vidt angår udviklingen i ledigheden; det bekræfter jeg, og der er en forskel i 1992 på 40.000. De 20.000 redegjorde jeg for var uddannelsespladser. Så er det sådan, at Det Økonomiske Råds formandskab har bekræftet i sin seneste rapport, at en lavere lønudvikling fører til en højere beskæftigelse og en lavere arbejdsløshed. Vi har forudsat en lavere lønudvikling i 1991, som fører til en lavere arbejdsløshed i 1992 på 10.000. Så der er kun en forskel mellem os og Det Økonomiske Råd på 10.000.

Jeg vil gerne give hr. Svend Auken den konkrete oplysning, at hvis man tager samtlige skøn fra Det Økonomiske Råd afgivet i efteråret over det efterfølgende års arbejdsløshed, er variationen mellem disse skøn og den faktiske gennemsnitlige arbejdsløshed, at Det Økonomiske Råd har overvurderet med mellem 12.000 og 34.000 systematisk år for år i hele 1980'er-perioden.

Vi har altså en mindre afvigelse nu end den afvigelse, der plejer at være i den overvurdering, der systematisk har været i Det Økonomiske Råd igennem 1980'erne.

(Kort bemærkning).

**Lykketoft (S):**

Vi, der har været herinde både før og efter valget, ved, at stats- og finansministrene har en leg med tal; de slår op i den store statistikbog, og de finder de sider, der passer bedst til at belyse noget positivt, og så slår de lidt om sig med nogle tal. Det kan nogle gange tage meget lang tid, kan jeg sige til de nye medlemmer – vi har været heldige i dag, det har taget forholdsvis kort tid – men det er og bliver et skønneri. Det passer alt for godt til denne svage mindretalsregerings politiske behov lige nu, at man, som hr. Svend Auken sagde for lidt siden, i en situation, hvor alle tal og alle prognoser på den

internationale scene peger nedad, kommer og siger, at nu går det for resten bedre med den danske økonomi. Det sagde de også i Nordisk Fjer.

Krone til krone-finansiering, siger finansministeren. Det er jo ikke rigtigt, at der er en krone til krone-finansiering af skattelettelserne i 1991. Regeringen erkender sely, at der er 2½ mia. kr. – der for resten ikke kommer ind i kassen i år, men først næste år. Derudover er der 1,8 mia. kr., som er en anden måde at kontere en indtægt på, som staten hele tiden har haft, nemlig overskuddet af statens Hypotekbank. Det undrer mig virkelig, at ansvarlige ministre gang på gang på gang vil stille sig op her og sige, at der er dækning krone for krone, fordi man konterer 1,8 mia. kr. – som man vel i øvrigt ikke helt sikkert ved bliver 1,8 mia. kr., men det er jo ligegyldigt, for det er en ren papirdisposition – konterer dette beløb på statsbudgettet, hvad man ikke plejer at gøre, selv om det har været statens penge hele tiden.

Og så cigaretpapiret som det sidste eksempel. Den dér engangsindtægt, man får ved at tage noget likviditet ud af Skandinavisk Tobakskompagni én gang for alle og så flytte pengene over i statskassen og give dem lov til at forhøje cigaretprisen med renten af beløbet, skulle det give en gigantisk økonomisk dækning for en varig skattelettelser? Man kan måske finde nogle økonomer, der kan støtte et eller andet tal i en eller anden opstilling, men man kan ikke finde nogen økonomer her i riget, der vil påstå, at statens Hypotekbank eller engangsindtægter fra cigaretmærkaterne er noget, der kan finansiere varige skattelettelser. Den går altså ikke, den er for tyndbenet.

(Kort bemærkning).

**Erling Olsen (S):**

Jeg står her med to publikationer udgivet i samme uge. Den ene er regeringens budgetoversigt, som proklamerer på side 3, at »konjunkturerne i 1991 er stort set uændret i forhold til oktober«. Den anden er det internationale anerkendte tidsskrift *The Economist*, der skriver om »hårde tider igen« og har et billede af en Steinbeckfamilie fra trediverne, den magre mand, den fortvivlede kone, det sultne barn. Og indeni står under henvisning til det skøn, der kom fra OECD, og som spiller en stor rolle i det, økonomiministeren sagde, at selv OECD